

Utrechtse gitarist met Chileense zangeres in Nijmegen en Dieren

Hans Visser met Moustaki's oogappel

Door Louis Du Moulin
Als tweede man van Flairck hield Hans Visser aan de spraakmakende samenwerking met Georges Moustaki, al weer ruim tien jaar geleden, niet al te beste herinneringen over. Muzikaal klonk het uitstekend, maar zakelijk raakte de Nederlandse instrumentale groep in het impetum van de Frans-Griekse wereldster de weg volledig kwijt. Pas na allerlei vervelende touwtrekkerijen kregen zijn speciale gasten hun verdiende loon, waardoor hun beeld van de romantische troubadour voorgoed danig werd verstoord.

Tegen die achtergrond is het des te opmerkelijker dat Hans Visser voor zijn nieuwe thea-

tertournee Georges Moustaki's oogappel sinds jaar en dag heeft kunnen strikken: de Chileense zangeres en percussioniste Marta Contreras. Aan haar is dan ook een voor-naam deel van zijn programma 'Latin Love', waarmee Visser zondag naar Nijmegen komt, opgehangen.

Een gouden greep, wijzen de eerste optredens uit, want haar inbreng voorziet dit 'ronde Latijns-Amerika' van de gewenste oorspronkelijkheid en de nodige uitstraling. 'Het loopt anderszins als een speer', bevestigt de Utrechtse gitarist, die na de tijdelijke reünie van Flairck (1990) opnieuw heeft gekozen voor avonturieren onder eigen vlag, voorlopig met telkens wisselende begeleiders.

Hoe Marta Contreras haar 'vlucht naar de Lage Landen' bij Georges Moustaki heeft verkocht, daarover heeft Hans Visser het eerlijk gezegd met haar nog niet gehad. 'Het enige dat ik weet is dat zij meteen enthousiast reageerde toen ik haar benaderde en dat ze ook kom komen, omdat hij het een tijdje kalmer aan moest gaan doen. Of Moustaki het ook echt leuk zal vinden, zal me een zorg zijn. Ik kan me voorstellen dat hij bang is om Marta op deze manier kwijt te raken, want zij krijgt bij ons zoveel meer speelruimte dan ze bij hem gewend is. Bovendien is Moustaki nu eenmaal een ouwe zak, die ook op het podium vooral steunt op zijn teksten. Bij ons valt er zoveel meer te beleven', meent Hans

Visser, die er al stiltejes op rekent dat na de tot eind april durende concertreis door Nederland ook nog in andere landen zal worden opgetreden.

Eigen chemie

Van de vorige 'Hans Visser & Friends'-tournee (1992-1993), onder de noemer 'Acoustic Swing', met de Amerikaanse jazz-zangeres Marian Delle heeft de eigenzinnige instrumentalist (39 alweer) vooral geleerd dat 'elke band zijn eigen chemie' heeft en dus geluid moet worden betracht bij het vaststellen van rolverdeling, repertoire en verdere omlijsting. Eerder, op grond van zijn ervaringen bij Flairck, had Hans Visser al de conclusie getrokken dat in zijn concerten het showelement nooit zou mogen overheersen.

'Bij Flairck werden er op een gegeven moment goochelaars en andere circusatstanden bijgehaald om het allemaal visueel aantrekkelijker te maken. Ik heb me daar nooit zo prettig bij gevoeld, dus zul je bij mij nooit zoveel poespas zien. Aan de andere kant is het weer zo dat het heel moeilijk blijft om instrumentale muziek een hele avond lang in het theater te verkopen. Daarom dat ik in de aanloop naar wat 'Acoustic Swing' zou worden al gauw ben gaan denken aan een zangeres. Die formule bleek te werken en wordt nu met Marta Contreras als het ware geperfectioneerd.'

Naast haar en zijn drie andere tijdelijke partners (pianist-percussionist Ramses Danker, bassist Wim van Eeuwijk en saxofonist Martin Sissbauer) neemt Hans Visser in 'Latin Love' niet zelden genoten met een bijrol. Een beetje vreemd voor iemand die maar wat graag zijn eigen naam uitdraagt en zijn persoonlijke ideeën in werkelijkheid omzet, zou je zeggen. 'Bij mij houdt het vervullen van ambities niet meteen in dat ik ook zoveel mogelijk op de voorgrond moet treden. Ik zie mezelf niet zozeer als een frontman, maar veel meer als een regisseur. Het totaal is voor mij belangrijker dan mijn eigen aandeel. Het geheel moet kloppen, daar moet ik mijn plezier uit kunnen halen. Wat er dan verder nog gebeurt is voor mij niet zo belangrijk'.

Inventief

Volle of lege zalen, voor hem als muzikant is er eigenlijk weinig verschil. Voor de ondernemer Hans Visser bestaat die onverschillig-

heid echter niet. 'Zoals we nu opereren kan net. Als je tenminste inventief bent en met mensen werkt die niet al te vreemd zijn. Dat iemand als Marta zomaar drie maanden met ons kan optrekken is alleen maar mogelijk, omdat ik een heel groot huis heb, waarin zij haar eigen gang kan gaan. Een platen-succes zou het allemaal gemakkelijker maken, maar dat is in Nederland met akoestische, instrumentale muziek zo langzamerhand een moeilijk verhaal geworden.'

Zeven jaar geleden leek Hans Visser het als solerende snarenridder getroffen te hebben met een beloftevol platencontract bij CBS, inmiddels Sony. Twee albums later weet hij wel beter: via 'Hiiversum' een basis kweken voor een theaterbestaan is onbegonnen werk. 'Waarom? Omdat het twee verschillende werelden zijn. De ene partij, dat wil zeggen al die platenjongens, weet amper wat er zich bij die andere partij, de muzikanten, dus afspeelt. Ze zouden er volgens mij best wel achter kunnen komen, maar schijnen dat om de een of andere reden niet te willen.'

Zijn hoop is inmiddels gevestigd op het kleine label Oreade Music, dat juist zijn album 'Pacific Fuel' heeft uitgebracht. In principe heeft deze in New Age gespecialiseerde independent bij lange na niet de 'power' van een major, geeft Hans Visser onmiddellijk toe. 'Maar toch ben ik hier beter uit dan bij zo'n internationale kolos. Het mogen dan misschien wel geteivollen sokken-types zijn met wie ik van doen heb, maar ze staan wel voor hun produkt', vindt Hans Visser. 'De andere benadering begint al met het begrip voor het feit dat je wilt dat je platen een afspiegeling moeten zijn van waar je op het podium mee bezig bent. Verder heeft men bij Oreade ook heel goed door dat dit soort muziek meer tijd nodig heeft om het publiek te bereiken. Kom daar bij de grote maatschappijen maar eens om. Verkoop je een redelijk aantal platen, zeventiendertig of zo, dan stelt dat voor een concern als Sony helemaal niks voor. Maar overkomt mij straks hetzelfde bij Oreade, dan zijn die mensen dolgelukkig, want dit is voor hen gewoon een forse afzet.'

Hans Visser en Friends: 6/3 (12 uur) Stadschouwburg Nijmegen, 13/2 (11.30 uur) Theatros Dieren, 20/2 Schouwburg Loosdrecht, 26/2 Schouwburg Deventer en 16/4 De Lampgast Veenendaal.

Hans Visser, hier met zangeres/percussioniste Marta Contreras: 'Die circusatstanden bij Flairck, daar heb ik me nooit zo prettig bij gevoeld'. (Foto KIK Productions)